

ת"פ 34131/07/15 - מדינת ישראל נגד יאיר אברמוב, סרגיי גאידוקוב - עניינו הסתיים, אלכסיי יאשקין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34131-07-15 מדינת ישראל נ' אברמוב(עצור
בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יאיר אברמוב ע"י עו"ד טרונשווילי
2. סרגיי גאידוקוב - עניינו הסתיים ע"י עו"ד קאופמן
3. אלכסיי יאשקין ע"י עו"ד בר צבי

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 3

רקע

נאשם מס' 3 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, הונאה בכרטיסי חיוב (ריבוי עבירות), ניסיון הונאה בכרטיס חיוב (ריבוי עבירות), גניבה (ריבוי עבירות) וניסיון גניבה (ריבוי עבירות) במסגרת התיק העיקרי. כמו כן הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב במסגרתו של ת"פ 4527-05-15 אותו צירף ובעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, התחזות, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה והחזקת כלים לצריכת סם, במסגרתו של ת"פ 16618-02-13, אותו צירף גם כן.

עובדות התיק העיקרי (ת"פ 34131-07-15):

במהלך החודשים מרץ-אפריל שנת 2015, זיפו אנשים, אשר זהותם אינה ידועה, עשרות כרטיסי חיוב. המזייפים השיגו בדרך מתוחכמת פרטי כרטיסי חיוב שונים בהם נעשה שימוש במכשירי כספומט בארבעה סניפי בנק באזור המרכז, לרבות הקוד הסודי המשמש למשיכת כסף. לאחר מכן העלו המזייפים את פרטי הכרטיסים על כרטיסים מגנטיים ריקים ורשמו עליהם את מספר הקוד הסודי.

הנאשמים קיבלו יחדיו את הכרטיסים המזויפים והשתמשו בהם על מנת למשוך סכומי כסף שונים ממכשירי כספומט ולעשות בהם שימוש. מעובדות האישום עולה, כי הנאשמים פעלו בצוותא, אך חלק מהמשיכות בוצעו על ידי חלקם בנפרד וחלקן בוצעו בצוותא. סך הכל משכו הנאשמים יחדיו סכום כולל של כ- 56,000 ש"ח וכן ניסו ללא הצלחה למשוך סכום כולל של כ- 37,000 ש"ח.

על פי האישום השלישי, ביום 10.6.15 ביצע הנאשם לבדו משיכות ושימושים בששה כרטיסים שונים בסכום כולל של כ-15,900 ש"ח וכן ניסה למשוך, ללא הצלחה, סכום נוסף של כ-15,000 ש"ח.

אדגיש, כי מכתב האישום עולה כי שלושת הנאשמים ביצעו בצוותא את כל העבירות המפורטות בכתב האישום, ועל כן הנאשם נושא באחריות גם למשיכות אותן לא ביצע בעצמו.

עובדות ת"פ 4527-05-15

בחודש יוני 2014 התגורר הנאשם אצל סבתו בעיר ערד. ביום 2.6.14 משך הנאשם דרך מכשיר כספומט מחשבונה של סבתו סכום של 700 ש"ח, ללא ידיעתה והסכמתה, תוך שימוש בכרטיס החיוב שלה.

עובדות ת"פ 16618-0213

ביום 5.10.11, השתמש הנאשם שלוש פעמים בכרטיס חיוב מזויף: במקרה הראשון, הנאשם ניסה לקנות כרטיסי הגרלה בסכום כולל של 3,000 ש"ח, אך העסקה לא אושרה. במקרה השני, הנאשם ניסה לקנות מוצרי מזון בסכום כולל של 466 ש"ח, אך העסקה לא אושרה. במקרה השלישי, הנאשם רכש בגדים בסכום כולל של 830 ש"ח. בשלושת הפעמים הנאשם התחזה כאחר ולשם כך השתמש בתעודת זהות של אדם אחר, עליה הדביק את תמונתו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על ריבוי העבירות שביצע הנאשם ועל חומרתן, על התחכום שבדרך זיוף הכרטיסים ועל כך שהנאשם פעל עם אחרים. כמו כן התייחסה לכך שבאחד המקרים גנב כסף מסבתו.

במסגרת טיעונה ביקשה לקבוע מתחם עונש חמור יותר מאשר נקבע בעניינו של נאשם מס' 2 וכן בקשה להפעיל מאסר מותנה שלחובת הנאשם. סך הכל ביקשה לגזור על הנאשם עונש של כחמש וחצי שנות מאסר.

ב"כ הנאשם שם דגש על כך שכל מעשיו של הנאשם בוצעו בפרק זמן של מספר שעות ועל כך שחלקו במעשים קטן באופן משמעותי מזה של המעורבים האחרים. כן התייחס לכך שהנאשם הודה, נטל אחריות למעשיו וחסך בכך זמן שיפוטי יקר. כמו כן הפנה לכך שהנאשם "ניקה שולחן" ומעונין לפתוח דף חדש בחייו.

מתחם העונש ההולם - ת"פ 34131-07-15

כפי שפרטתי בענינו של נאשם מס' 2, ראיתי לקבוע מתחם עונש אחד למכלול מעשי הנאשמים בתיק זה. אמנם מדובר בעבירות רבות, אך הן כמעט זהות זו לזו (מלבד סכומי הכסף וכרטיסי החיוב בהם נעשה שימוש) ובוצעו בפרק זמן קצר מאוד. משכך, המעשים מהווים מסכת עבריינית אחת.

ובאשר למתחם:

הנאשם השתמש בכרטיסי חיוב מזויפים על מנת למשוך במרמה סכומי כסף המצטברים לכ- 16,000 ש"ח, וכן ניסה למשוך 15,000, לאורך יום אחד.

כרטיסי אשראי הם אמצעי תשלום מרכזי במשק, והמדינה אף מתמרצת שימוש באשראי על פני מזומן, על מנת

לצמצם העלמות מס. פגיעה באמצעי תשלום זה גורמת לנזקים רחבים במסחר התקין ופוגעת באמון הציבור והמגזר העסקי באמצעי תשלום זה.

ר' בהקשר זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ (מחוזי ים) 1271/00 מדינת ישראל נ' משה (17/5/2001):

"מגמת החמרה בענישה ראויה גם לגבי עבירות השימוש בכרטיס החיוב. אמצעי תשלום זה הפך בשנים האחרונות למרכזי ונפוץ ביותר. אמינות המסחר באמצעותו מחייבת, כי השימוש בו יעשה על-ידי הבעלים בלבד. לפיכך, כל שימוש בידי מי שאינו מורשה לכך, וכל שכן בידי מי שגנב את הכרטיס, עלול לשבש את מהלך המסחר התקין ולפגוע באמינותו של אמצעי מסחרי זה."

בקביעת מתחם העונש יש להביא בחשבון את הפגיעה בערכים המוגנים. מעשיו של הנאשם גררו נזק כלכלי, אשר אינו מתמצה רק בגובה הסכום שנלקח במרמה. מדובר בעבירות שיש בהן כדי לפגוע בקניינו של הפרט, בביטחון הכלכלי ובחיי המסחר.

העבירות מושא כתב האישום הן עבירות שרשויות האכיפה מתקשות לחשוף אותן והפיתוי לבצען גדול, שכן טמון בצדן רווח כספי ניכר, אותו ניתן להשיג במאמץ לא גדול. מדובר במעשים אשר חותרים תחת המבנה הכלכלי המודרני תוך פגיעה ביכולת לנהל חיי מסחר תקינים.

כמו כן, העבירות בוצעו בצוותא, דבר המשווה להן חומרת יתר. לצד זאת יאמר, כי בפועל, חלקו של נאשם מס' 3 היה קטן מזה של הנאשמים האחרים, הן מבחינת סכומי הכסף, והן מבחינת משך ביצוע העבירות.

המאשימה שבה והפנתה בטיעונה לעפ"ג 11196-02-15, פרננדז, שם קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם עונש שבין שנה וחצי לארבע שנים, אותו קבעתי בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, הוא מקל. כפי שכבר ציינתי כבר בעניינו של נאשם מס' 2, נסיבותיו של אותו מקרה חמורות במידה ניכרת, שכן היה מדובר בנאשם אשר הגיע מחו"ל במיוחד לשם ביצוע העבירות, יחד עם אחרים, והיה שותף לזיוף הכרטיסים, תוך שימוש בציד מתוחכם אשר הפעלתו מחייבת מיומנות. בשונה מכך, הנאשם שלפני קיבל כרטיסים אותם זייפו אחרים, ואין כל אינדיקציה לקשר שלו למעשי הזיוף עצמם - ועל כן לא ניתן להשוות את עניינו לעניינו של פרננדז.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין ששה חודשי מאסר בפועל ועד שנתיים. לאור העובדה כי מדובר בעבירה כלכלית, יש להשית בצידה קנס כספי ופיצוי לקרבת.

מתחם העונש - ת"פ 4527-05-15

הנאשם משך מחשבונה של סבתו סכום של 700 ש"ח ללא רשותה באמצעות כרטיס החיוב שלה.

עיקר החומרה שבמעשה הוא ניצול האמון אשר נתנה בו סבתו, אשר הכניסה אותו לביתה - הנאשם השיב לסבתו רעה על הטובה שעשתה לו, והשתמש ללא רשותה בכרטיס החיוב שלה.

מתחם העונש ההולם את המעשה הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד שנה.

מתחם העונש - ת"פ 16618-02-13

הנאשם השתמש בכרטיס חיוב מזויף והתחזה באמצעות תעודת זהות מזויפת. הדברים אשר אמרתי ביחס לערכים המוגנים הנוגעים לשימוש בכרטיסי חיוב ביחס לתיק העיקרי יפים גם לתיק זה. מעבר לעבירות המרמה, בתיק זה הנאשם הוסיף חומרה, בכך שהתחזה כאחר תוך שימוש בתעודת זהות אותה זייף.

מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין ששה חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד שנה וחצי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם יליד 1984. לחובתו הרשעה משנת 2010 במספר עבירות סמים בגין ריצה ששה חודשי מאסר בעבודות שירות. כמו כן בשנת 2013 הורשע בעבירות מרמה וזיוף ונדון למאסר על תנאי.

תסקיר שירות המבחן מפרט את רקעו של הנאשם ונסיבות חייו. עולה, כי הנאשם נולד ברוסיה והוריו התגרשו כשהיה בן 3. הנאשם גדל אצל סבתו, ללא מסגרת משפחתית תומכת ואף לא זכה לחינוך פורמלי. ברבות השנים הנאשם עבר בין מדינות, בעקבות משפחתו, ללא מקום קבע.

בצעירותו, החל הנאשם לצרוך סמים ונכנס למעגל העבריינות עקב כך. בשנים האחרונות הנאשם חי כדר רחוב, ועבד מדי פעם בעבודות מזדמנות.

במהלך עריכת התסקיר, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפנים את חוסר התוחלת שבמצבו ומעוניין לעבור הליך שיקומי. הנאשם אף הופנה לראיון בקהילה טיפולית. עם זאת, מהתסקיר האחרון אשר התקבל, ביום 29.6.16, עולה כי הנאשם מסר לשירות שהתייחס מלהמתין להליך טיפולי והוא מעוניין לסיים את ההליכים המשפטיים. לדברי הנאשם, בכוונתו לעבור גמילה לאחר שחרורו מהמאסר.

לאור זאת, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אך ביקש להורות לשב"ס לבחון את התאמתו של הנאשם להליך טיפולי במסגרת מאסרו.

הפעלת מאסר מותנה

ביום 19.12.13 הוטל על הנאשם בת"פ 25813-10-10 מאסר מותנה של שלושה חודשים, והתנאי הוא "שלא יעבור עבירה שבה הורשע". באותו התיק הורשע הנאשם בעבירות של זיוף וקבלת דבר במרמה. עיון בכתב האישום באותו תיק מלמד, כי הנאשם הורשע בכך שזייף צ'ק אשר הגיע לידי ופרע אותו בסניף בנק.

המאשימה מבקשת להפעיל את המאסר המותנה, ולטענתה מעשיו של הנאשם בתיק שלפני מהווים עבירה נוספת, לאור הגדרת התנאי. ב"כ הנאשם מנגד טען, כי מדובר בעבירות שונות.

בע"פ 49/80 מסילתי נגד מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון, כי המבחן להפעלת עבירת תנאי הינו מהותי:

"הטעם להלכה זו נעוץ במטרה העונשית הניצבת ביסוד המאסר על-תנאי. המחוקק ביקש ליתן לנאשם הזדמנות. התנאי יופעל רק אם הנאשם לא עמד לקח, חזר לסורו, ובהתנהגותו

הפלילית חזר ועבר את עבירת התנאי. מכאן מתבקשות שתי מסקנות הנוגעות לענינו: ראשית, המבחן להפעלת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-עניני. השאלה אינה אם הנאשם הועמד לדין והורשע בעבירה המפורטת בתנאי (התנאי "גניבה" - ההרשעה "גניבה"), אלא השאלה היא אם התנהגותו הפלילית של הנאשם (עליה הועמד לדין והורשע) מקיימת את היסודות של עבירת התנאי. כפי שפרופ' פלר אומר:

...

מכאן מתבקשת אף מסקנה שנייה: ההשוואה הראויה אינה בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין יסודות העבירה בה הורשע הנאשם, כפי שהיא מופיעה בספר החוקים. ההשוואה הראויה היא בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין היסודות המתקיימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע עליהם, הלכה למעשה"

לפיכך, המבחן אותו עלי להפעיל הוא האם מעשיו של הנאשם בתיק שלפני כוללים את יסודותיה של עבירת קבלת דבר במרמה:

כפי שפרטתי למעלה, הנאשם קיבל כרטיסי חיוב, אותם זייפו אנשים אחרים, והשתמש בהם במכשירי כספומט שונים, וכך משך סכומי כסף. לשם משיכות הכסף, הנאשם מצג כוזב, כי מדובר בכרטיסים כשרים אותם הוא מחזיק כדין. אמנם מצג השוא כלפי חברות האשראי נוצר בעקיפין, בדרך של משיכת כספים דרך מכשיר כספומט ולא כלפי אדם, אך אין בכך כדי לשנות את אופי העבירות אותן עבר הנאשם. מכאן עולה, כי מעשיו של הנאשם כוללים את כל יסודותיה של עבירת קבלת דבר במרמה.

אוסף, כי עבירת התנאי - קבלת דבר במרמה - נועדה למנוע פגיעה באותם ערכים מוגנים כמו העבירה של הונאה בכרטיס חיוב, וגם הגדרתן של העבירות דומה. ור' בהקשר זה את עפ"ג (ת"א) 9814-04-13 מדינת ישראל נ' אברהם סמן טוב (30.10.2013):

"סוגית פרשנותו והפעלתו של עונש מאסר מותנה הגיעה לפתחו של בית משפט זה בעבר, והודגש כי השאלה אם העבירה המאוחרת באה בגדרי התנאי, נבחנת על-פי הערך החברתי עליו באה העבירה להגן".

לאור זאת, מעשיו של הנאשם מקימים את כל יסודותיה של עבירת התנאי ודינו להיות מופעל.

דין והכרעה

לזכותו של הנאשם זקפתי את נסיבות חייו הקשות, הודאתו במיוחס לו, אשר חסכה זמן שיפוטי רב ויקר, ויש בה ללמד על חרטתו.

עוד הבאתי בחשבון כי מאז המעשים מושא ת"פ 1668-02-13 חלפו כחמש שנים.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה כי אין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק ולחובתו שתי הרשעות קודמות, ושתיהן בגין מעשים דומים לאלה בהם הורשע. עוד נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם לא הביע נכונות לשיקום או הליך טיפולי, למרות שניתנה לו הזדמנות להקלט בקהילה טיפולית.

לאור אלה, יש מקום להשית על הנאשם עונש הנמצא בצד הנמוך עד בינוני של מתחם הענישה של כל אחד מן האישומים בהם הורשע, תוך חפיפה של עיקר העונשים.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנה וחצי מאסר בפועל, אשר מנינים מיום המעצר, 29.6.15. ככל שהנאשם היה עצור בגין התיקים אותם צרף, ימי המעצר ינוכו, ועל הצדדים להגיש הודעה בענין זה.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שלושה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 25813-10-10 ביום 19.12.13. עונש זה ירוצה חציו במצטבר וחציו בחופף לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם תשעה עשר וחצי חודשי מאסר בפועל.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה נגד הרכוש, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. חודשיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירת סמים שהיא פשע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. פיצוי למתלוננים בסך 16,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.2.17. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט עד ליום 1.8.16 פירוט מי נשא בנזק הכספי כתוצאה מן העבירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ו, 19 יולי 2016, במעמד הצדדים.